

Milíčovský les a rybníky

Ve čtvrtek 13. 12. 2012 jsme podnikli poslední výlet v tomto kalendářním roce. Sraz jsme měli na stanici metra C ve stanici Háje. Když jsme vycházeli z domova, tak povrch chodníků byl kluzký, ale jen jsme vystoupili z metra, byli jsme podruhé „na horách“. Krásný běloučkový křupavý sníh nám okamžitě zvedl náladu. Od metra jsme došli na začátek naučné stezky, kde jsme od prvního zastavení, tedy první tabule, prošli kolem dalších devíti a kruh jsme uzavřeli návratem k první tabuli. Trasa měřila 4,8 km, a když k tomu započítáme cestu od metra a k metru, tak jsme ušli 6 km.



Každá tabule obsahovala určité téma, týkajícího se procházené přírodní památky. Takže postupně:

1. Naučná stezka
2. Vliv člověka
3. Milíčovské mokřiny
4. Pastva
5. Brouci na stromech
6. Rybníky
7. Třešňovka
8. Rostliny
9. Les

Za druhou tabulí jsme překračovali potok po můstku, vytvořeném z kamenných kvádrů, mezi kterými byly mezery, zajímavý nápad! Na třetí tabuli jsme si přečetli, že v mokřinách sídlí jeden z mála dravců, kteří hnízdí při zemi, moták pochop, kterého jsme bohužel viděli jen na obrázku. Za čtvrtou tabulí nás čekalo překvapení. V ohradě byli nádherní černí a bílí koně, patřící městské policii. Čekali od nás něco dobrého, ale nikdo z nás s sebou neměl ani mrkev ani jablko. Nic jiného se jim nesmělo dávat. Tak si je ti odvážní pouze pohladili...Pak následovala další zvířátka, která nesloužila ke konzumaci, ale k vypásání pastvin, protože to je pro zachování přírody velmi důležité. Byli tam dva čuníci, šest hus, čínské kachny, černé a hnědé slepice, perlička a mezi tou drůbeží pobíhal bernardýn. Pak tam byly ještě ovce vypásáčky. Jeden z pěti rybníků, kolem kterých jsme prošli, se jmenuje Vrah a do ledu, kterým byl pokryt, vysekával rybář díry, aby se mohly ryby nadechnout.



Na starých stoletých dubech byly požerky od tesařika obrovského, což je brouk 56 mm veliký a ty požerky, kterými je kůra protkána prý stromy nezahubí. V třešňovém háji je vysazeno pět odrůd třešní. Co se týče rostlin, tak některé rostou jen na jaře, dokud na stromech není listí a tak k nim může slunce. Roste tam například nádherná lilie zlatohlávek. Tady jsme si řekli, že právě v této době vycházku zopakujeme. Pak se v lese proti nám vynořilo auto a Hanka se na něj obořila, co tam dělá, jestli má na to povolení.



Čert ví, jak to mohl slyšet, ale zastavil, omluvil se a řekl, že je z lesní správy a má povolení, mimochodem to byl švarný myslivec a navíc byl milý...No a pak zase vyšlo slunce, to nás fakt má v oblíbě, vždycky nás přijde pozdravit!!! Na tabuli Les jsme se dozvěděli, že pod pojmem les si nemáme představovat pouze stromy, ale celý ekosystém, tedy křoviny, květiny a zvířátka. V lese byl altánek a okolo něj celý kruh laviček, tak tam příště určitě posedíme a poobědváme.



Ještě u metra byl takový moderní zvláštní „kostel“ s křížem a zvoničkou. Když jsme se chtěli alespoň prosklenými dveřmi podívat na oltář, zjistili jsme, že to není kostel, ale Komunitní centrum matky Terezy.

Komunitní centrum Matky Terezy



komunitní centrum Matky Terezy

Komunitní centrum Matky Terezy se nachází v Praze 4 - Chodov, v blízkosti metra Háje. Moderní církevní komplex byl vybudován v letech 2005 - 2006. Autorkou plánů je architektka Vítězslava Rothbauerová, jejíž návrh byl vybrán jako nejlepší z 10 dodaných oslovenými architekty a architektonickými studiemi. Vnitřní výzdoba je z větší části dílem akademického malíře Pavla Šlégl, kříž v kapli vytvořil akademický sochař Stanislav Hanzlík.

Dana Hyklová